

Základní škola Olomouc, Heyrovského 33

ŽIVOTOPIS PAMĚTNÍKA

PAMĚTNÍK: doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D.

AUTOŘI: Michal Kalvach, Michael Korec, Viktor Kryl, Richard Ryšavý

PEDAGOGICKÝ DOZOR: Mgr. Vladimíra Raclová

MOTO: PANTA ISCHIO END TO, END MULTI TE

Všechno mohu v tom, mohu v Bohu, který mi stále pomáhá

Rudolf Smahel pochází z katolické rodiny. Narodil se 11. května 1950 v Olomouci jako druhorozené dítě. Již jako malý chlapec se seznamoval s těžkostmi poválečných let (nedostatek potravin, udávání sousedů). Díky své víře často snášel posměšky i políčky od starších spolužáků.

Do první třídy nastoupil v roce 1956 a na základní školu chodil v Olomouci v Dvořákově ulici (dnes na Mozartově ulici). Zde prožil krásných devět let, načež přestoupil na Střední všeobecně vzdělávací školu (dnešní Hejčínské gymnázium). Už jako chlapec rád četl knihy, především dobrodružné. Na dětství vzpomíná velice rád, především na partu chlapců, se kterými hrával vybíjenou a další hry, kterými vyplňoval čas. Mimo jiné se učil hrát na klavír, později na varhany, což ho velice bavilo.

Na podzim roku 1968 nastoupil do Prahy na studium zahraničního obchodu. Tady se potkával se známými osobnostmi, spisovateli a žurnalisty. Účastnil se dvoudenní stávkou proti okupaci vojsk Varšavské smlouvy, která probíhala za podpory profesorů.

V této době se seznámil s Janem Palachem, se kterým spolupracoval na nejrůznějších studentských akcích, a stali se z nich přátelé. O Janu Palachovi mluví s velkou úctou jako o hluboce přemýšlejícím člověku, který se vždy koncentroval na ty vážné věci.

Naposledy se viděli na Vánoce v roce 1968. Když pan Smahel napříště slyšel o svém kamarádovi, bylo to v souvislosti s jeho upálením 16. ledna 1969 na Václavském náměstí. Pod hrůzou této události odešel do kostela modlit se za svého kamaráda. Tento čin ovlivnil život pana Smahela na další roky, neboť se rozhodl opustit studium zahraničního obchodu a věnovat se teologické dráze.

Toto rozhodnutí ho přivedlo zpět do Olomouce, kde vystudoval pětiletý magisterský obor. Po celou dobu spolupracoval s dětmi a mládeží, jezdil se Skautem a to se samozřejmě objevilo v jeho osobním profilu. Ještě před ukončením studia a před jeho vysvěcením přijela StB a pan Smahel se dozvěděl, že za svoji promládežnickou činnost nedostane státní souhlas k vykonávání kněžské profese. Proto po několik let pracoval v dělnických profesích, například jako pomocný dělník v Technoplastu Chropyně.

Přesto se dál o víkendech věnoval mládeži, jezdil do Beskyd se skauty. Povedlo se mu získat státní souhlas a pracoval jako kněz v Uherském Brodě. Stále cítil, že je sledován tajnou

policií, což se potvrdilo 10. září 1979, kdy proběhl celostátní zásah proti všem pracovníkům samizdatu, při kterém bylo zatčeno několik desítek lidí. Pan Smahel totiž společně s dalšími vydával tajně katolické knihy. Při domovní prohlídce u něj byly nalezeny sklenice od marmelády s tiskařskou barvou. To stačilo, aby byl ihned poslán do brněnské okresní věznice.

Po čtyřech měsících byl propuštěn a až později se dozvěděl, že to bylo díky intervenci mnoha známých osobností v čele s papežem Janem Pavlem II., které psaly nejen jemu, ale i prezidentovi Gustavu Husákovi.

V květnu 1985 byla vydána amnestie a panu Smahelovi byl opět udělen státní souhlas ke kněžské službě, kterou po tři roky vykonával v Budišově nad Budišovkou. Zároveň začal dálkově studovat doktorské studium praktické teologie a pedagogiky v německém Erfurtu. Vše mu bylo umožněno díky obětavosti německých profesorů, kteří přijížděli do Prahy do bytu známých, kde byl přezkušován.

Dnes přednáší na Univerzitě Palackého v Olomouci, na které působil až do roku 2016 jako vedoucí katedry.